

[Leonhard Hansen.]

ter, der kan medvirke til at forøge Antallet af beskæftigede eller lette Gennemførelsen af en Arbejdsfordeling, finder jeg udmærket, idet man vel maa gaa ud fra, at dette Nævn gennem sit Arbejde vil høste mange værdifulde Erfaringer, som vil kunne udnyttes i Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden.

Bestemmelsen i § 10 om Ophævelse eller Begrænsning af overenskomstmæssige Aftaler vedrørende Betaling af Tillæg for Overarbejde — som maaske nu faar meget ringe Betydning —, forskuddt Arbejdstid, Skifteholdsarbejde og Akkordtillæg er jeg meget betænkelig ved, idet jeg er bange for, at den vil give Anledning til mange Misforstaaelser og Gnidninger derved, at Arbejdsgivere muligvis vil benytte Lejligheden til at praktisere Bortfald ogsaa andre Steder end i Løven forudsat. Hensigten er jo kun, at Ophævelse eller Begrænsning kan finde Sted, for saa vidt de paagældende aftalte Tillægsbetalinger efter Arbejdsfordelingen paafører Virksomhederne Udgifter, som ikke kan anses for rimelige. Dette skal jo i saa Fald godkendes af Nævnet, af hvem Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Omraadet for og Omfanget af en gennemført Arbejdsfordeling i øvrigt skal afgøres.

Personer, der omfattes af en af Nævnet godkendt eller af dette gennemført Arbejdsfordeling, kan ikke betragtes som arbejdsløse i Arbejdsløshedslovens Forstand og har heller ikke Adgang til Understøttelse i Henhold til Arbejdsløshedsloven, men er derimod berettigede til en særlig Godtgørelse efter nærmere i Lovforslaget fastsatte Regler. For Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne udbetales Godtgørelsen gennem Arbejdsfordelingskasser i Tilknytning til hver enkelt Arbejdsløshedskasse og for Ikke-Medlemmer gennem en fælles Arbejdsfordelingskasse, hvor Udbetalingen kan overdrages kommunale Myndigheder, offentlige Anvisningskontorer eller lignende Organer. Den Godtgørelse, som ydes, svarer til Arbejdsløshedskassens Dagpengesatser, saaledes at der for indtil 8 Timers Afkortning betales 1 Kr. pr. Uge, fra 9 til 12 Timer pr. Uge faar en halv Dags Godtgørelse, og derefter stiger Satsen, saaledes at der for indtil 41—44 Timer pr. Uge ydes 5 Dages Godtgørelse, og for Afkortning derudover ydes 5½ Dags Godtgørelse.

Hertil vil jeg gerne oplyse, at der allerede nu bestaar overenskomstmæssige Aftaler vedrørende Arbejdsdeling; f. Eks. inden for Typograffaget findes der en Bestemmelse om, at Arbejdet deles hver anden

Uge, hvad der betyder, at de paagældende Arbejdere hver anden Uge faar Godtgørelse af Arbejdsløshedskassen, men denne andrager her 7 Dage pr. Uge, hvorimod dette Lovforslag kun yder en Godtgørelse for 5½ Dag, hvilket jo betyder, at de paagældende faar en yderligere stærk Reduktion af deres Indtægt.

For saa vidt der er Muligheder for Ændringer i Lovforslaget, henstiller jeg, at Godtgørelsen andrager ikke alene Arbejdsløshedskassernes Dagpengesats, men ogsaa Kassernes Dagetal. For øvrigt vil jeg mene, at en Ordning gaaende ud paa, at Godtgørelsen finder Sted efter den maanedsvise Sammenlægning af Ledigheden, vilde være betydelig lettere og langt mere retfærdig.

I denne Forbindelse henstiller jeg — stadig under Forudsætning af, at der kan foretages Ændringer — under Henvisning til allerede foretagne Foranstaltninger, som altsaa ikke er godkendt eller gennemført af Arbejdsfordelingsnævnet, at disse kommer i Betragtning, saaledes at Lovforslagets Godtgørelsesvirkninger bliver gældende for de paagældende Arbejdere.

De i Lovforslaget omhandlede Godtgørelser udredes af Arbejdsløshedsfonden, og Udgifterne hertil dækkes dels ved Bidrag fra samtlige Lønmodtagere, dels ved Tilskud fra Staten. Bidragene skal tilbageholdes i Lønnen og udgør 18 Kr. aarlig for Indtægter paa 1 800 Kr. eller derunder, 24 Kr. for Indtægter fra 1 801 Kr. til 2 400 Kr., 48 Kr. for Indtægter fra 2 401 Kr. til 3 600 Kr., 120 Kr. for Indtægter fra 3 601 Kr. til 6 000 Kr. og 192 Kr. for Indtægter fra 6 001 Kr. og derover. Udregnet i Timeløn betyder det ¾ Øres Bidrag en gennemsnitlig Timefortjeneste af 75 Øre og derunder, 1 Øre for en Timefortjeneste af 76 Øre til 1 Kr., 2 Øre for 1 Kr. 01 Øre til 1 Kr. 50 Øre, 5 Øre for 1 Kr. 51 Øre til 2 Kr. 50 Øre og 8 Øre for 2 Kr. 51 Øre og derover.

Hertil vil jeg gerne rette en Henstilling gaaende ud paa, at den laveste Sats, 1 800 Kr., bliver strøget, for selv om 18 Kr. aarlig ikke er noget stort Beløb, er det efter min Mening en urimelig Belastning af en saa lille Aarsindtægt, og ikke mindst under den Synsvinkel, at en saa stor Gruppe som Landbruget er helt unddraget fra at yde Bidrag. Den Indtægt, der er beregnet for Lønmodtagerne af denne Kategori, kan sagtens fremskaffes ved at forandre f. Eks. de to eller tre højeste Indtægtssatser.

For pensionsberettigede Personer, der ikke omfattes af en Arbejdsfordeling, og som har været ansat i den paagældende